

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§.8. Miserunt Principes. Principes grauiora committunt scelera; idcirco vidit illos Ezechiel in medio inferni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

tui: de auro meo atque argento meo, que dedi, & scis ibi imagines. Ad litteram de synagoga loquitur: eo quod ex iisdem diuitijs aurum, & argenti quibus eam Deus diraverat, idola conflauerit non modicum Dei contemptum; & pariter miseris carpit peccatores: et nini instrumenta & media pulchritudinis, quibus illos afflatum cumulat, in bellicis vertunt instrumenta quibus Deum oppugnant.

Tulisti casa decoris tui. Te ipsum atteme considera, & videbis quibus te Deus diraverit, formosum reddiderit & opulevit. Tibi tradidit intellectum, ut Angelus videatis: oculos velut vigiles, qui duo videntur luminaria in globo capitis: linguam, qua tuos exprimas conceptus manus, ut illis capias quidquid ad tu spectat cōfseruacionem: bona largitus est & salutem: ad suam te traxit Ecclesiam, suo purificauit sanguinem, culparum tibi remissione obtulit, sive dicitur sacramentis, donecque coelestibus: Attende num desiderare possis aliquid, quod non habes. Quid autem tu: haec ipsa Dei beneficia, facis instrumenta iniuriarum Dei. Ipsi intellexit contra eum retorques, mille contra proximum machinatus insidias, varia in pauperes fraudes confingens: oculis ea conspicis, quae tibi Deus inhibuit appetere: linguam communes ad peritura, mendacia, murmuraciones, detractio-nes: diuitias consumis in luxurij, impudicij, vindictis: lauite corporis abutens, ad proclamandam penitentiam, & metu m fugientem de peccato minimè resurgendi: quid amplius? Ipsi Dei misericordiam tibi assimus ut illum grauius offendas: cum mille committas flagitia, in quibus tu pater luxurias, sub diuina titulo misericordie,

VIII.
Hanc Davidi propusoit: quando per Nathan illationes expoluit eum sic in eum commouetuerit, ob cōsumum ab ipso auxilium & homicidium: *Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego unxi te in Regem super Israel, & ego erui te de manu Saul, & d'bi te domum Domini tui.* Ecce ergo contempnisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo. Viam perquisitigadio, & uxorem illam accepisti. Perpende quae feceris. Quis hoc credat? cum ego Re-gem creauerim & Dominum, tibique potestatem decessim exercitum & imperium, quod haec in mei contumescere contemptum, & nominis ignominiam? Ut auctoritate vobis sis regia, quia in domum tuam alienam ubi raperes uxorem, & præcipites fidelissimum tibi militem eo loco certaminis constitui: ubi certò vitam sit

perditum? Perimique fert hoc Deus. Mirabilis fuit ille Domini nostri agendum modus quando fundo & muto linguam & aures eius. Cum hinc restituuntur. Narrat D. Marcus: adduxerunt suis in-Domino fundum & mitem, & deprecabantur quam ceterum multum, ut impositis manibus suis illum humanum curare dignaretur. Ipsi Christus de tutta seorsum rapuit & immisit digitos suos in articulas eis: tuis, & laliva sua linguam eius madefecit, deinde sublatis in eccliam oculis, ingenuit: *Suspiciens in eccliam ingenuit*, aitque illi: *Ephœta id est ad aperte.* q. d. Aperiatur ad audiendum aures, & lingua ad loquendum & factum est ita. Quid hoc rei, Domine mihi, cur hac in occasione sic grauiter ingemiscis? An tibi quidquam est delectabilis, quam hominibus benefacere? Opime dixi: seruus tuus Moyses: *Latabitur D. mons Deut. 28. benefaciens vobis.* An forte virum curas incitus? Salus quam illi largitur, vel bona est vel mala cur illam impetrabis? Si bona, cui illam tribuens ingemiscis & suspiras? Plures à SS. Patribus audio proferri rationes: porosissimum à D. Greg. sed eam non incongruam arbitror fore, si dicamus: quod Domino occurrebat, id quod in homine isto venturus esset, de quo suspicari possumus illud quod de multis illis populi, quibus sua conuoluta beneficia: cum enim ita sit, quod grande cōferret illi donum, dum linguam soluit ut Deum laudaret, diuina tractaret, & quæ illius sum obsequij: *Ut in eius laudem eva laxentur, in.* D. GREG. quir D. Greg. quoad ramon vir hic hoc linguæ beneficium in Christum setorqueret, & eadem ipsa lingua cum reliquo vociferaretur: *Crucifige, crucifige eum.* Quæcunque, quamvis illi libenter linguam laxaret, in quantum hoc erat beneficium illi præstare tamen ingemiscit, conficerans quod ille ipse qui hoc esset acceptum donum, ipsum setorqueret, sibiq; assumetur, ut Christum perficeretur, illum bello lacesset, & mortem eius esset experiturus. Hæc est multotū in Christum iniquitas, & hæc Phariseorum est peruersitas: propterea sit nobis Deus ne in illam proruamus.

¶ 8. Miserunt Principes. Principes gratiora committunt scelerā; idcirco vidit illos Eze-ziel in medio inferni.

P rincipibus hoc tantum scelus adscribitur 29. quod Christum apprehendant. Erqnam cert. D. BASIL iū erat ministros illis non defuturos. Notat Ho. 7. q. 14. D. Basil. quod gravissima crimina communiter est in diu-à maximè potentioribus committantur: *Quia tes auaros* poter. Tom. 1.

K k k 2

potentie incrementum si in eis occasio maioris felicitatis.

I. Pauperes non audet, vel non potest tueri nos peccatum committere. Si solum auctor non habet, quo gratia impetraret & tueretur, nec est qui illi manus dantur patrocinetur. Si mulierem auctor concupiscait alienam, ab hoc facino e tenueretur, quia media defunctus illi, quibus eam ad hoc allicit, nec

habet huic facinori sequestrum. Gula illius tantum non potest esse cum opes non habeat nutrices deliciarum: nec otium tam diuturnum, quod omnium mater est viciorum: incumbit etenim illi, si manducare vellet, operari. Preporiens autem haec omnia faciliter: habet etenim quo plenam inferat iniuriam, quo perfectè vindictam reportet, quo puellam etiam abdissimam ad crimen sollicitet: multos habet & feruos ad omne facinus patrissimos, tempus, otium, delicias. Hinc est, quod Vates Hieremias totam obambulans urbem Hierusalem, si quidem in ille reperirent, quod paucum omnes suis Deum flagitijs irritarent, adseruit tamen quod quanto verbis illius ciues erant potentiores, tanto erant & malitia nequiores. Officiales vidite mendacij, oppletos, mercatores usuris, & fraudibus inuolutos, pauperes cupiditate & inuidia flagrantibus, portò potenteres videntur his omnibus. sceleribus supra modum inquinatos: *Ibo ad optimates, &c.*

Piere. 6.5. *Et ecce magis hi simul confrengerunt suum, ruperunt vincula. Cuncti dimittit paxuaricati sunt statuta, sed potentes multò potenteri: quandoquidem eorum potentia, criminum effet illecebra graviorum.*

Z. 33. mor. Eleganter hoc Deus expressit ex mente Divi Gregorij & clariss D. Thom. etenim locutus

In cap. 40. cum lob desribit illi diabolum sub figura Elephantis, quem nominat Behemoth. Eius illi declarat creationem, naturam, corpus, vites, armas, machinas, & tandem eius alimentum: declarat quo loco menstru sibi habeat abundantem, & que illi servientia preparat conditaque gratissima, atque hec in montibus inueniuntur.

Teb. II. *Huic monies herbas ferunt; annes bestias agricul- Job 40.15. dent ibi. Sic nonnulli hoc interpretantur, q.d. ci-*

psum Elephanti dulcisimum herbas esse teneras, & foenum abundans, & mixum è contritu, & hoc monies producent: iuxta illud Davidic:

Pf. 146.9. *Qui producit in montibus foenum, & lebam, &*

L. 68. c. 7. *in illis ipsi vagantur animalia, cervi, leporis,*

III. *cuniculi, capre monstroses; ut enim ait Plinius.*

Quis sit *Elenchus congradiuntur, nec timent, & coram*

tribus datur eo inter se ligetrem colludent, sed quid subli-

minus spectauit Deus: declarate namque voluit mons grati- cibum gustui lapidissimum & copiosissimum diabolo in montibus inueniri, in quibus liberè spatiantur, & collidunt animalia. Confucuit Deus mundi potentiores nomine montium ex primete, vi ante diximus & nota Diuersus Au- gustinus, quia ceteris magis extolluntur: pf. 146. Hic utique bestie libere divagantur & collidunt, quandoquidem non illis opus sit alii: duci in tum inquirete ut delicia sagittentur. Ibi selem montibus suam figere potest luxuria; ibi gula libere spacio- tatur, somnis quicquid, vindicta oberrat, vanitas arrogancia, presumptio, cunctaque inordi- tis carnis appetitus, velut bestia, expedite solu- tione collectantur: Ibi utique ferula diabolus habet sibi lapidissima, & palato suo gratissima; per haec enim qua fulget, potestate ea qua volunt, & quomodolibet peccata com- mitem.

IV. Pauper si peregrinus hospes illi superuenierit, quem cuiplo velit excipere lautori, nequaquam suis non dicunt comparat: nec vitulum afferat, nec certiprest innum, nec condituras, partem falsa carnis, vel dulcere caudes, & ferula quotidiana de pena profert, cupidita- tibus alia. Quod si potenterem hospes invisa- tibus, hic utique genitales eum excipiet; cum enim ne quid- pateretur sit, sibi de quibuslibet potest prospice- dies.

ze, habet qui venatum pergar, qui gallos Indi- cos, & carnem in uitia virili am, habet unde perditas aues phasidas, & capones acquirat, vide placenta coquuntur dulcissime. Pauperem si conueniat hospes, appetitus iniquus iuhones Itus, & vilis, illi parum indulgere potest, nec enim habet, quo formosam sit deuiciat mulierem, nec que carnis satisfaciat desiderijs, nec quo soueat concubinatum, nec ciuidem crimi- nis confortes invenitur. Prepotens autem, optimus; si namque peregrinus adsit, sicut David, & alienam appetit, oculum non dearet, qui il- lam eius fistat & adibus & thalamo: quid si diuinus eius volenter inhoneculo perfrui contumeliam, cuiusque virum è medio tollere licet nobilis genere, non illi loab-deerit, mandat fe- ralis executor; quod si desideret hoc proditorie fieri, non illi dearet exercitus, ubi tali statuerit loco in quo confestim omnes in illum irruant inimici.

Hoc considerans Diuis Ambrosius sic ait: Lu- D. AMBRO- brianum igitur videmus ad uita pacifatam &c. sa. Apol. 2. de cultu imperando incensum esse peccandi. Si te- David c. 3 gina Izabel regalem textit proditionem quā Tu- stum opprimat necesseque Naborib, atque ad eam regem.

regendam falsidicium aduehat testimonium per iugio formatum diabolico: non illi falsiloqui dererunt testes, nec qui illos inducat, nec quo subsonter. Et si necein Abafalon inferi fratri machinatur Ammoni: non illi decurrunt ad inanum & scelus pars famuli, ut illum interficiant: quod si Principes Hierusalem Ch. ictum intendant apprehendere: non illi iniurii decurrunt ad tantum facinus audatores: quia potentia incrementum fit eis occasio maiorum sceleris. Ex his ratione collige cur Dominus noster mihi habeat in ore frequentius, quam mercare nobis, Principes & Potentes si reprobri fuerint & peruersi, grauiores in inferno passuros cruciatum, & in ledibus collacando particularibus in loco illo tormentorum. Hoc statutum Spiritus Sancti lib. Sapient. Reges & iudices. Audite Reges, & intelligite, discit & iudicet fiam terra prebeat aurei vos, qui coniuncti mulierum, & placetis vobis in turbu animorum. Vos meos asculitate sermones quibus: omnis fertur & obedit mundus, quos nationes orbis reverentur. Quid illi vis Domine significatum? Exiguo concedetur misericordia: potentes autem potenter tormenta patiuntur. Exiguum vocat, hominem plebeum & vu gareti: unde sic legitur Vatrabus: Plebeus homo, et quod ait: humana & misericorditer valde trahendum, non vult dicere quod exiguo in inferno sit misericordia, sic ut illi remittatur peccata nisi etenim locus non datur misericordia, sed in iustitiae, homini & plebei cruciatum & tormenta fore multo intollerata. Huius aliqualia ratione, dicens sic iustitiam. Non enim substrahit personam cuiusquam Deum, qui est omnium dominans, nec veretur cuiusquam magnitudinem: quoniam pusillum & magnum ipse fecit, & equaliter cura est illi de omnibus. Tunc eandem clavis conclusionem: Fortioribus autem fortior infest crucianus, manu, atque eos dolores acerbiores.

Bibl. 2.18. tra lori. Hunc locum producit D. Hieron. quo confitit: impiam esse Iouani vitæ negligiimi hereticum, docebat dominatorum omnium aquæ: es paratus fore in inferno crucianus: dicebat enim infernum formaci comparandum, in quam qui cuncti præcipitantur etiadem calorem, ignemque patiuntur. Per fidem stulteles hereticus, responderet D. Hieron audi spiritum Sanct. etenim verbis te docet clarioribus in inferno potentiorum tormenta fore potentiora. Manifestum est hoc sed difficultate ratione: non enim huius conclusionis veritas, ob eandem rationem quam ad eam dat Spiritus S. ille namque videtur assertare contrarium. Sit ita Domine, penas dominatorum futuras iniquales

sed ita disparatas: non est sumenda ex dignitate personarum, per hoc ipsum quod ait: æquale centura iudicaturum potentes & infirmos, Principes & Plebeios, sic ut nullus hoc possit effugere. Non enim quisquam, quia Princeps est, gravius est puniendus, sicut nec quisquam, quia plebeius est, minori est premio laurcaudus. Tu ipse conteras: quem ad te, omnes esse æquales: *Æquales enim est illi de omnibus:* tu Proph. 22. 8-
fecisti æqualem dignitatem & pauperem: *Dives & pauper obsequuerunt sibi, virtusque operator est Dominus.* Tu in lege tua famasti, ut nullus præclarus, nullus astemperetur, quia potens est: *Non appetes personam potens.* Tu nolnisti fieri milordiam alii in iudicio: & quia pauper est segregatus. Neque miser vera pauperis. Qualiter ergo eo ipso, quo curam de omnibus æqualem geris, coniudis, cruciatus dispositos acerbotes persecutoribus, atque fortioribus? Dignum est hoc divina sapientie mysterium: si res habet pauperis indigendas culparum gravitatibus conformes: quinimum hoc potestioribus indigendae sunt multo severiores, & quod corrum sint culpe graviores: ut res iam diximus: etenim sua continua potesta pecata patiuntur perfecta, data opera, nullo obstat us lo prædicti: sive omnibus integræ circumstantijs: hoc autem nullatenus facere potest plebeius, & qui monachus pollet potestate.

Fomo particularis & vulgaris vestem furatur vel quatuor depredatur alies: Principes autem manum adiungunt rapacem cultus, existitibus, & Reguis. Vir plebeius unicae sibi complacere concubinae: Principes autem earum grecos ionentes, Salomon ad luxum ablati trecentas concubinas. Præter uxores sexaginta: Et de Imperatore Maxentio scribit Eusebius Cesariensis, cum sic in omnem libidinem effusum fuisse ut nullam Romanam mulierem sibi fidelissimum: totumque exercitum suum cladi subiciebat apertissime, siquidem ea occasione non patua eius pars casla coquerit.

Quam non omni ex parte completum erat illud Herodis adulterium: cum enim pati sciret & incertus exercitus clades: ut Damas qui q. o. libetius sua dare posset fratre I. Xunus, & Betherbe concubitu trueretur, in mortem tradidit Viram militem sibi fidelissimum: totumque exercitum suum cladi subiciebat apertissime, siquidem ea occasione non patua eius pars casla coquerit.

K k k k. (a) &

VI. Quia eorum pecunia tantum gravatoria & m. & mei. & com. & plena. & Lib. 8. & His. & Ecel. & c. 22. & (a) Top. & con. & quiens. & topazos.

(a) Azi-
bar el
bocado.

(a) & molestum ex regali sua potentia : & ne-
dum illi se tanto facinori non opponebant , quo-
rum hoc minus erat: sed omnes illi manus tri-
buebant auxiliares, regique palpum obtrudebant
assentatores: quia vero D. Iohannes Baptista libo-
rius illi dixit: illicitum hoc Regi contubernium:
continuo reprehensionem capite multauit. Si
pauperculis quidam fuisset, qui facinus, hoc con-
cubinatus attentaret: non exigua hoc adiret for-
midine, non patens defectibus ex inopia numino-
rum, ac potestatis, mille terroribus auxius, mille
turbationibus , & impeditus cohibus: hic
illum capiet , & alter i[n] nominu[m] afficiet, alter i[n]
illum refectione conceret. Per, ende (inquit
D. Ambro[sius]), quām completer[ur], & liberē sum uox
Achab delictum commiserit, & vxor eius Jezebel
inuictiam, quā vineam sibi sapiebat alienam,
impleuerunt: etenim potestate eiusdem iustitiae
toriore vineam iullo Nabath fuit abſulerant,
vitam eius Domino adimenter, infiper & eam
ut blasphemum accusantes & denigrantes: ut
nullus esset qui vel modicum hanc colibet
nequitum: quiniano plures illi operam suam na-
vauant, falsi peruti testimoniū. His confidea
virum nobilem, potenter, Principem, quām im-
perturbatè, commode & pro libitu suo quales
vult perpetrat iniquitates: vxorem nimis ac-
cedat & corrupt alienam, pauperem oppre-
mat, squalē sectetur vindicta palliones.

VII.
Pauperū
vero pec-
cata iun-
minora
& deſe-
ctuola.

Ex altera parte perpende pauperem, quām
futu[m] debet procedere, quando peccatum ali-
quod facere determinat: quia (ut dicebamus, &
notat D. Amb.) sunt hi & illi in celestibus suis,
sicut in epulis iuis. Principes enim & potentes,
quando vescuntur gallo Indico, capone, per-
dice, phasidis avibus, carne vitulina, illis vescen-
tur omnibus iuis præparatis condimentis, quibus
prouocari potest edenii appetitus: & quanu-
res sit vix illius momenti, ut ova, caules, olera,
illis tamen appetitus illecebribus epulas extruunt
sapidissimas. Illebus vero, vel hec non comedunt,
qua non habent, [vel si habeant fructum arietum,
illud comedunt parce coctum, vel male asperatum,
& si Haleces fallas habuerint, illas comedunt
carbonibus costas, & olera oleo cocta, & omnia
infusè composta.

Letitia agit potentes (inquit Spiritus S.) vel tris
placete gustibus, vel trā gaudentia potentia, ad cri-
minum vestrorum incrementum: idcirco namq[ue]
vos singillatim præmonio, loquo[rum] & exhorto, ut
autem meis p[re]beat[ur] sermonibus, & hanc expen-
ditis doctrinam: *Ad vos ergo Reges sunt hi sermones*, ut discatis sapientiam, & non enarraretis. *Quid*

ergo vobis persuaderetis eo sine concessione vobis
esse potentiam , vt ea fretri tanto libertus vestris
fræna laxetis iniquitatibus? Abit omnius: quan-
doquidem enim ha[bit] in vobis emineat: futura
quaque fuit & p[re]nata vestra grauiores: flammal-
que pasturi sitis atendentes: vistū dæmones tor-
tori s[ed] vestros fauiores: iuxta diuinæ propostum
iustitiae ex qua hoc emanavit decretum: *Quan-*

tum glorificabit se, in delitijs suis, tantum date illi Apoc. 18.

tormentum, & lucum. Vocat Dominus Ezech.

Eisti horum come lugubris: tristes intona nenia.

Ee super quos Domine: super mundi potentes: Ezecl. 32.

cum corum aliquem videris: illum deplora, Vx. 18.

tibi: quanto namque potenter hic vnius & ca-

teris excelleret tanto profundus ibidem ad cru-

ciatus penitusque emergeris: hoc immutare haec di sunt

verba: Quo pulchritus est descendere & dorme cum poten-

ti circimeyis: Quotiescumque virum videris pote-

re statuimur, dic illi: va tibi misero: quanto

namque potenter sublimior erigeris, tanto p[re]n-

deprimenti inferor: cum tu[us] sum criminis con-

formis potestat. Quotiescumque mulierem vide-

ris prophana fuso labornam, diaboloi laqueū,

illam deploras tibi in malum: quanto namque

diligentis stades catetas pulchritudine præcel-

lere, tanto fieriatur ibi lucum solentis, & hor-

ribilis: eo profecto modo, quo Saluator noster

triumphantem, superbamque contemplatus vi-

bem Capharnaum, catenis caput atollens em, in

hac erupit lamenca: Tu Capernaum usque ad Lue. 10.

calos exalata, usque ad infernum demergeris: ibi te

(inquit) cum impius detridens infidelibus: cum

vita tua coturni ut similes: etenim vixis diuinæ

cognitionis expers, minarum Dei contemptor,

promiscuum alpator, instar Gentilis: sic ea-

dem cum illis p[re]nas p[re]nietis. Plange super illos

mi prophetæ, & scito quod Potentissimi robur for-

in medio inferni. Locus potentissimorum & fortis-

tissimum, qui omnia in mundo pedibus desliga-

ti propellunt, in medio statuetur inferni. Consi-

dera quis hic modus sit loquendi. In memoriam

renova quod diximus, dum de diuite ageremus

epulone ad æternam damnato sitime nomen pro-

prium à Christo inferno impositum fuit: Locus

sormentorum. D. Iohanni Spiritus S. ostendit sub

figura stagni ardentes, pice & sulphure: Stagnum

igne, & sulphuris. Qui in medium præcepit labi-

re stagni, ille est qui quis demergitur tanto pro-

fundi: ibi namque sunt profundiores, & carum

est copia vberior.

Sic desideras quinam aquis infernalis illius

stagni sint absorbendi profundioribus? Potentissi-

mi robur foris in medio inferni. S. pagina quatu-

rus

X. *Nus exponat virum aliquem primarium in vrbe locum obtinere, solet dicere quod in medio eius locum possideat. Sic illa sanctissima. Supamisit in medio percutiunti, num in aliquo posset illi ciuitatis.*

4 Reg. 4. Quatuor vi faciam ibi. Numquid habes negotium,

& vii vi loquar Regi, sine Principi militia? Respon-

dit: In medio populi mei habeo. Quale hoc responsum?

Quomodo conuenit interrogatio?

Numquid mea indiges opera?

In medio populi mei habeo: q.d. Non indigo: et eum mulier sic

in viba dignitate primaria, ut eam omnes suscep-

terent & venerarentur. Quando Abrahæ filiellū

obtulit Deo supplicem, quem sibi præfenteam

habebat in persona tunc illorum Angelorum,

ut Sodomæ pacere non gravaretur: respondit

illi Deus: quod si quinquaginta fotent in illa iu-

sti, vel trigesita vel viginti vel decem: idque in

Gen. 16. medio ciuitatis: Iugis in medio ciuitatis. Illi par-

ceret, quid hoc est in medio ciuitatis: iugis si

imineuerit sanctiores, eminentiores, menis præ-

clariores, omnium oculis exppositos: nouerat

enim Dominus, quantum conductant tales ad in-

tegræ viuus Republicæ reformationem, iam

illa licet moribus sit vitaque corruptissima: ex

eo quod dicit Salomon: Probata virtus corri-

spicitur.

Hoc concessio quid significat potentiores in medio inferni fore collocandos? Loco possidebunt paenitentia, & omnium oculis sedes expo-
sitas, atque tarracastaneæ mansioæ eminentiores:

ingressus enim eò quispiam, inde robutos illos consipicet & ab alijs facile discerneret; Ille talis est, ille Princeps iste, & ille Titularis ille.

O potentissimi, haec verba pertinencite: Potentissimi robustorum in medio inferni, & vt ait D. Chrysostomus: illi vestris incibite lectulis, cu-

biculis, parietibus, vestrorum paliorum portis, mensis, cistis, recreationibus, diverticulis, & voluptatibus.

O si quotiescumque tuam via an-

ctitatem & potestatem sumere tuus intrumentum larcinijs, impudicitis, vel tyrannico

oppressionibus, vel vindicta passionibus vocem hanc intelligeres: Potentissimi robustorum in me-
dio inferni.

Vtman cruciatu illos attenderet, illas fer-
pentes, & quod omnia superexcedit, penam illam danni diuina visionis carensiam: & hac quidem omnia in omnem duratura aeternitatem.

Si cruciatu infiniti damni extra omnem com-

parationem excedant eos quos passi sunt om-
nes Martyres simul collati, immo etiam, illos

omnes maximè terribiles, quos Christus in

passione sua pertrulit: quid dicendum de graui-
mis inferni cruciatiibus? Sic loquuntur comuni-
ter, non tamē idcirco multi plebei, & vil ore
ibi supplicijs non solum punienti atrocioribus, cum
sepe grauissima committant scelerat quæ si non
mandent executioni, defectu potestatis, illa tamē
men nimis sua & rullica voluntatis optant inti-
quitate: sed haec dicantur, quo potentiores
tam inessabilium timore peccatum à malis occi-
ceantur. An illis vos o Principes, Domini, po-
tentiores & mundi diuites desideratis eruptos, ma-
gnaque in celo gloria sublimes? veltram po-
tentiam, vestram nobis statem vestrasque ventre
diuitias, ut Deo seruans tanto perfectius, hos-
pitali iucuratis tanto copiosius, viduam pau-
perem defendatis tanto ferueius, pupillum pro-
tegatis tanto securius, & effrenis tanto encan-
tius comprimitis libertatem.

§. 9. Principes qui ministros suos efficiunt ma-
los, solemniter infernum intrant, sicut Assur:
frudere debent ut boni sint.

Miserunt Principes & Phareſai ministros, ut
apprehenderent Iesum. Aliam indu-
per committunt hi Principes non vulga-
rem malitiam, nimium suo sceleni ministros suos
involunt, & leuros codem inquinant flagio,
efficiendo, ut ipsi ijdem arreptant iniquiti-
bus. Vah facinoros homines! An ergo vobis
non sufficeret, in Christum vos esse peruersos, ut
iam diabolos vos aripiat sibi predam, sed vte-
rios adlaboratis ut peccato velut eroperentur, &
euilem culpe coniuncte sint & famuli, quae-
nus in inferno pari vobisoum pena torquean-
tur? Adverte hic defectum inter hos, quo Prin-
cipes & potentiores grauerit diuinam offendunt
insecatam quod illis non sufficiat propria ma-
litia, luxuria, lascivia, insolentia, tyranus, sed in-
super & ijdem inficiant seruos suos, & familia-
res, & aliquando illos amplius, quos amant
affectionis, quibus fecuris confidunt, & quibus
videntur esse being, iores. Primæ nosq; nobis-
lom adiutori, ut tibi tegum custodiat, quod
tanto possis securis intrare, & domum temera-
re alienam, & pedilæquo primario præcipis, ut
nuntia & secundis contractibus tuis transferat in-
fernalius; & puelle, quam plures facis, operam
impendis, quatenus te comitetur quo tu melius
notti famulo subtiloris ingenij communis viuæ
contractum & futuri boorum pauperis: ini-
quorum creas illum actorem contractuum. Hen-
sorium